

Rolnummer : 72
Arrest nr. 62 van 9 juni 1988

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren (zitting houdende in correctionele zaken) bij vonnis van 10 december 1987 in zake het Openbaar Ministerie tegen C. BERGEN en R. PARDON.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en E. GUTT,
en de rechters J. SAROT, J. WATHELET, M. MELCHIOR, H. BOEL
en L. DE GREVE, bijgestaan door de griffier L. POTOMS,
onder voorzitterschap van voorzitter J. DELVA,

wijst na beraad het volgende arrest :

I. ONDERWERP

Bij vonnis van 10 december 1987 heeft de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren (zitting houdende in correctionele zaken) aan het Hof de volgende prejudiciële vraag gesteld : "Schendt artikel 1 van het decreet d.d. 18 juli 1985 van het Waalse Gewest inzake jacht, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten ?"

II. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de partijen BERGEN en PARDON ervan worden beticht te Herbeumont, op 20 september 1986, na zonsondergang en voor zonsopgang te hebben gejaagd en te hebben nagelaten hun wapen te overhandigen, de beide feiten strafbaar gesteld door respectievelijk artikel 2 en artikel 20, tweede lid, van de jachtwet van 28 februari 1882.

Bij vonnis van 19 maart 1987 beveelt de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau de zaak te verwijzen naar de dichtstbijzijnde nederlandsstalige correctionele rechtbank te Tongeren.

Door beide beklaagden en het Openbaar Ministerie wordt tegen die beslissing beroep aangetekend.

Bij arrest van 14 mei 1987 van het Hof van Beroep te Luik dat bij verstek werd gewezen, wordt de genomen beslissing bevestigd.

Tegen dat arrest wordt door beide beklaagden verzet aangetekend.

Bij arrest van 18 juni 1987 doet het Hof van Beroep te Luik uitspraak over dat verzet en "beveelt de verwijzing van de zaak naar de dichtstbijzijnde nederlandsstalige rechtbank, met name de correctionele rechtbank van Tongeren".

2.2. De verwijzende rechter van Tongeren overweegt enerzijds, dat krachtens artikel 28 van de

jachtwet van 28 februari 1882 de publieke vordering inzake jachtmisdrijven verjaart na verloop van drie maanden, en ingeval van sluiting, na verloop van maximaal één jaar vanaf de dag dat het misdrijf is gepleegd zodat de vordering zou verjaard zijn.

Anderzijds overweegt de verwijzende rechter dat de verjaringstermijn inzake jachtmisdrijven, krachtens artikel 1 van het decreet van het Waalse Gewest van 18 juli 1985, één jaar bedraagt, verjaring die kan worden gestuit zoals bepaald in artikel 22 van de voorafgaande titel van het wetboek van strafvordering vermits het decreet niet afwijkt van die bepalingen. Voor zover het decreet van 18 juli 1985 van toepassing zou zijn, - aldus het vonnis - is de verjaring op regelmatige wijze gestuit door het arrest van het Hof van Beroep te Luik van 18 juni 1987 houdende verwijzing van de zaak naar de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren.

Om die redenen heeft voormelde rechtbank bedoelde prejudiciële vraag aan het Hof gesteld.

III. DE RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door overzending van een expeditie van voormelde verwijzingsbeslissing die op 25 januari 1988 ter griffie is ontvangen.

Bij beschikking van 25 januari 1988 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 46, § 1, 48 en 49 van de wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking het Arbitragehof.

Het bij artikel 58 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 februari 1988.

Met toepassing van de artikelen 60 en 113 van de organieke wet zijn de kennisgevingen van de verwijzingsbeslissing gedaan bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 8 februari 1988 en aan de geadresseerden bezorgd op 9 en 12 februari 1988.

Met toepassing van artikel 1 van de richtlijn van het Hof van 15 december 1987 is, bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 25 maart 1988 en aan de geadresseerden bezorgd op 28, 29, 30 en 31 maart 1988, aanzegging gedaan van het feit dat geen memorie werd ingediend.

De partijen Cyrille BERGEN en Roger PARDON hebben een gemeenschappelijke conclusie neergelegd op 12 april 1988.

Met toepassing van artikel 3, d), van de richtlijn van het Hof van 15 december 1987 is, bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 19 mei 1988 en aan de geadresseerden bezorgd op 20, 21 en 23 mei 1988, aanzegging gedaan van voormelde conclusie.

Bij beschikking van 11 mei 1988 heeft het Hof beslist dat de zaak in gereedheid was en heeft het de terechtzitting vastgesteld op 7 juni 1988.

Van die beschikking is aan de partijen kennis gegeven en van de datum van de terechtzitting zijn zij, evenals hun advocaat, in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 16 mei 1988 en aan de geadresseerden bezorgd op 17 en 18 mei 1988.

Ter terechtzitting van 7 juni 1988 :

- is verschenen :

Mr. S. COLSOUL, advocaat bij de balie te Leuven, voor Cyrille BERGEN, wonende te Aarschot, Testelsesteenweg 267 en Roger PARDON, wonende te Testelt, Hanenberg 52;

- hebben de rechters L. DE GREVE en M. MELCHIOR verslag uitgebracht;

- is voornoemde advocaat gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Arbitragehof.

IV. IN RECHTE

A. Op 12 april 1988 hebben de partijen BERGEN en PARDON een gemeenschappelijke conclusie neergelegd.

Bij die conclusie wordt het Hof verzocht "te zeggen dat het decreet van 18 juli 1985 van het Waalse Gewest geen uitwerking kan hebben op de verzwaring van de termijnen van verjaring".

Ten aanzien van de normatieve bepalingen in het geding

B.1. Zowel krachtens de artikelen 28, en 23 van de wet van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, als krachtens de artikelen 25, eerste lid en 21, eerste lid, van die wet, gewijzigd door de wet van 30 mei 1961, zijn de bepalingen met betrekking tot de verjaring van de strafvordering, die de verjaringstermijn op drie jaar of op zes maanden stellen voor misdrijven die respectievelijk een wanbedrijf of een overtreding uitmaken, toepasselijk op de verjaring van de strafvordering betreffende de misdrijven door bijzondere wetten omschreven voor zover die wetten niet anders bepalen.

Artikel 28 van de jachtwet van 28 februari 1882 heeft in een dergelijke afwijking voorzien door te bepalen dat "elke rechtsvordering wegens één van de misdrijven bij deze wet omschreven, verjaart door verloop van drie maanden, te rekenen van de dag waarop het misdrijf gepleegd is". Het decreet van het Waalse Gewest van 18 juli 1985 heeft eveneens in een afwijking voorzien door in de wet van 28 februari 1882, onder het opschrift "Bepalingen eigen aan het Waalse Gewest", een artikel 37 in te voegen luidend als volgt : "Elke vordering betreffende één van de bij de wet bepaalde overtredingen vervalt na verloop van één jaar, te rekenen van de dag waarop de overtreding is gepleegd".

Ten aanzien van de prejudiciële vraag

B.2. Artikel 107quater, tweede lid, van de Grondwet bepaalt dat de wet, aangenomen met de bijzondere meerderheden die in het derde lid zijn vastgesteld, aan de Gewestraden de bevoegdheid toewijst om de aangelegenheden te regelen die zij aangeeft, en dit binnen de omschrijving en op de wijze die zij bepaalt.

Ter uitvoering van die bepaling heeft artikel 6, § 1, III, 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, aan de Gewesten de bevoegdheid toegewezen om de aangelegenheid van de jacht te regelen, met uitzondering van de vervaardiging van, de handel in, en het bezit van jachtwapens.

Krachtens artikel 11 van de bijzondere wet, omvat de bevoegdheid van de Gewestelijke decreetgever het strafbaar stellen van de inbreuken op de door hem uitgevaardigde bepalingen.

De bijzondere wet heeft aldus aan de decreetgever een strafrechtelijke bevoegdheid toegekend die, in wezen, niet kan worden uitgeoefend dan met inachtneming van de verstoring van de sociale orde. Door de niet-naleving van een bepaling, die hij aanneemt, strafbaar te stellen, constateert de wetgever dat die niet-nakoming de openbare orde verstoort.

B.3. Doordat hij aldus, krachtens en binnen de perken van artikel 11 van de bijzondere wet, een verstoring van de openbare orde strafbaar kan stellen, wordt de decreetgever ertoe gebracht de duur van de periode te beoordelen en te bepalen, tijdens welke zulk een verstoring dient te worden beteugeld, en bijgevolg ook het tijdstip vanaf hetwelk de vervolging van het misdrijf niet langer is verantwoord. Immers, de bevoegdheid om een verstoring van de sociale orde strafbaar te stellen impliceert uit zichzelf de bevoegdheid om de duur te bepalen tijdens welke de aantasting van de openbare orde het op gang brengen van de openbare vordering verantwoordt.

Door de verjaringstermijn van de strafvordering, die betrekking heeft op een misdrijf dat hij invoert, te regelen, bepaalt de decreetgever, op grond van de machtiging geregeld door artikel 11 van de bijzondere wet, een aspect van de "gevallen die de wet bepaalt" in de zin van Artikel 7 van de Grondwet, waarin strafvervolgingen kunnen worden ingesteld. Zodoende regelt de decreetgever niet de vorm van de vervolgingen in de zin van diezelfde bepaling, evenmin als hij wetgevend optreedt met betrekking tot de straffen die gesteld zijn op de misdrijven waarvan hij de beteugeling beoogt.

Uit de voorafgaande overwegingen volgt dat de decreetgever zijn bevoegdheid niet heeft overschreden door voor het Waalse Gewest te bepalen dat de misdrijven tegen de jachtwet verjaard zijn door verloop van een termijn van één jaar.

Artikel 1 van het decreet van 18 juli 1985 houdt bijgevolg geen schending in van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

OM DIE REDENEN,

HET HOF

zegt voor recht dat artikel 1 van het decreet van het Waalse Gewest van 18 juli 1985 "modifiant, pour la Région wallonne, la loi du 28 février 1882 sur la chasse" (tot wijziging voor het Waalse Gewest van de jachtwet van 28 februari 1882) (Belgisch Staatsblad van 10 oktober 1985) geen schending inhoudt van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en in het Frans, conform artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, ter openbare terechtzitting van 9 juni 1988.

De griffier,

L. POTOMS

De voorzitter,

J. DELVA